

[Honoré.]

pitel 2, hvor man vil indføre en særlig begravelsesmyndighed. Der vil jeg minde om, at Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer for et års tid siden, nemlig den 18. februar 1974, i en udtalelse om kirkeministeriets betænkning udtrykte alvorlige betænkeligheder ved forslaget om en særlig begravelsesmyndighed, idet man anførte, at i byerne kunne det måske gå sådan, at aftaler om begravelse i mange tilfælde blev en sag mellem begravelsesmyndighed og bedemandforretning og førte til, at de pårørende blev holdt udenfor. Man forudså, at begravelsen blev en ekspedition, hvor man for at spare tid og besvær undlod at lade en præst medvirke.

Man anså i Menighedsrådsforeningen en særlig begravelsesmyndighed for at være overflødig i landsogne. Er det det rigtige at delegere begravelsesmyndigheden ud til f. eks. landsbygraveren, der vil være meget stor kompetence tillagt med denne begravelsesmyndighed? Hvis man delegerer den ud til sognepræsten, påfører man måske sognepræsten mere papirarbejde.

Jeg tror derfor, der er grund til at overveje indførelsen af denne begravelsesmyndighed. Spørgsmålet er jo kompliceret, og det bør derfor gøres til genstand for en grundig overvejelse i udvalget.

Vi tilsiger forslaget en positiv udvalgsbehandling.

Kirkeministeren (Jørgen Peder Hansen):

Det var jo mange venlige ordførerbemærkninger, jeg just påhørte under behandlingen af det foreliggende lovforslag, og det takker jeg hjerteligt for. Mange spørgsmål blev draget frem, og min opfattelse er den, at vi nok tjener en god behandling af dette lovforslag, hvad vi jo alle er interesseret i, bedst ved at tage disse spørgsmål frem i udvalgsarbejdet og omhyggeligt gennemgå dem dér. Jeg vil med andre ord ikke her kommentere de mange problemer, der er draget frem, men vil gerne sammen med udvalget beskæftige mig med spørgsmålene i samråd og i besvarelser.

Jeg kan tilsige det kommende udvalg al mulig støtte, så vi kan få blotlagt alle spørgsmål, naturligvis også dem, der er nævnt her i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Forhøjelse af beløbsgrænser m. v.).

(Lovforslag nr. 119. Fremsat 6/3 75).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Forhøjelse af beløbsgrænser m. v.) [optaget af Anders Andersen].

(Lovforslag nr. 3. Fremsat 24/1 75 af finansminister Anders Andersen. Taget til bage 21/2 75 af minister for skatter og afgifter Svend Jakobsen. Optaget 21/2 75 af Anders Andersen).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Lovforslag nr. 3 er jo en genfremsættelse af det af den tidligere regering i efteråret 1974 fremsatte lovforslag om ændring af merværdiafgiftsloven, således som det fremtrådte efter afstemningen ved anden behandling i folketinget den 3. december 1974.

Lovforslaget er identisk med det af regeringen fremsatte lovforslag nr. 119 bortset fra, at bestemmelserne om at forhøje grænsen for afgiftspligtig virksomhed fra 5.000 til 10.000 kr. ikke er med i regeringens forslag. Det er regeringens opfattelse, at man ikke bør foretage denne forhøjelse, og vores argumentation herfor er ikke mindst den konkurrenceforvridning, der herved kan opstå inden for en række erhverv.